

Ο περί της Σύστασης και Λειτουργίας του Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσεως (Τροποποιητικός) Νόμος του 2018 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 75(Ι) του 2018

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΦΟΡΕΑ ΕΞΩΔΙΚΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 2010 ΕΩΣ (ΑΡ. 2) ΤΟΥ 2017

Προοίμιο. Για σκοπούς αποτελεσματικής εφαρμογής του Άρθρου 15 της πράξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Κανονισμός (ΕΕ) 2015/751 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2015, σχετικά με τις διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες»,
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 123, 19.5.2015, σ. 1.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός τίτλος. 84(Ι) του 2010
125(Ι) του 2014
126(Ι) του 2014
125(Ι) του 2015
80(Ι) του 2017
174(Ι) του 2017.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Σύστασης και Λειτουργίας του Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσεως (Τροποποιητικός) Νόμος του 2018 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί της Σύστασης και Λειτουργίας του Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσεως Νόμους του 2010 έως (Αρ. 2) του 2017 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί της Σύστασης και Λειτουργίας του Ενιαίου Φορέα Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσεως Νόμοι του 2010 έως 2018.

Τροποποίηση του άρθρου 2 του βασικού νόμου.

2. Το άρθρο 2 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με την προσθήκη, στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά, των ακόλουθων νέων όρων και των ορισμών τους:

"«δικαιούχος πληρωμής» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το Άρθρο 2, σημείο 13, του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751·

«πάροχος υπηρεσιών πληρωμής» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το Άρθρο 2, σημείο 24, του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751·

«Κανονισμός (ΕΕ) 2015/751» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Κανονισμός (ΕΕ) 2015/751 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2015, σχετικά με τις διατραπεζικές προμήθειες για πράξεις πληρωμών με κάρτες»·"

(β) με την προσθήκη στην παράγραφο (α) του όρου «αρμόδια εποπτική αρχή», αμέσως μετά τη φράση «ή πιστωτή ή/και μεσίτη πιστώσεων κατά τα οριζόμενα στον περί Συμβάσεων Πίστωσης για Καταναλωτές σε σχέση με Ακίνητα που προορίζονται για Κατοικία Νόμο του 2017» (πρώτη, δεύτερη και τρίτη γραμμή), της φράσης «ή πάροχο υπηρεσιών πληρωμής».

Τροποποίηση του βασικού νόμου με την προσθήκη νέου Μέρους VIΓ.

3. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 14ΙΑ αυτού, του ακόλουθου νέου Μέρους:

«ΜΕΡΟΣ VIΓ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΡΥΘΜΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΙΚΕΙΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Ερμηνεία.

14ΙΒ. Για σκοπούς του παρόντος Μέρους, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-

«παράπλονο» σημαίνει τη γραπτή υποβολή, από δικαιούχο πληρωμής στο Φορέα, διαμαρτυρίας ή αντίρρησης, εναντίον παρόχου υπηρεσιών πληρωμής σχετικά με διαφορά·

«διαφορά» σημαίνει διαφορά που προκύπτει στο πλαίσιο του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751 μεταξύ δικαιούχου πληρωμής και παρόχου υπηρεσιών πληρωμής·

Πεδίο εφαρμογής του παρόντος Μέρους.

14ΙΓ. Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται στις περιπτώσεις διαφορών μεταξύ δικαιούχου πληρωμής και οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμής:

Νοείται ότι οι διατάξεις του παρόντος Μέρους αποτελούν πρόσθετη αρμοδιότητα του Φορέα, από τα οριζόμενα στο άρθρο 4.

Δικαίωμα δικαιούχου πληρωμής για υποβολή παραπόνου.

14ΙΔ. Δικαιούχος πληρωμής δύναται, για σκοπούς επίλυσης διαφοράς, να υποβάλει παράπνο στον Επίτροπο, τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Μέρους.

Αρμοδιότητα Επιτρόπου.

14ΙΕ.-(1) Ο Επίτροπος επιλαμβάνεται διαφορών κατά παρόχων υπηρεσιών πληρωμής σε σχέση με τις οποίες πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- (α) Το παράπνο υποβάλλεται από δικαιούχο πληρωμής·
- (β) προτού υποβληθεί παράπνο κατά παρόχου υπηρεσιών πληρωμής στον Επίτροπο, ο δικαιούχος πληρωμής πρέπει να έχει υποβάλει το σχετικό παράπνο στον εν λόγω πάροχο υπηρεσιών πληρωμής κατά τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 14ΙΣΤ·
- (γ) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής, εναντίον του οποίου υποβάλλεται το παράπνο, λειτουργούσε κατά το χρόνο στον οποίο αναφέρεται το παράπνο βάσει νομίμως χορηγηθείσας άδειας λειτουργίας η οποία εκδόθηκε από την Κεντρική Τράπεζα ή λειτουργούσε δυνάμει καθεστώτος ελεύθερης εγκατάστασης:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής, εναντίον του οποίου υποβάλλεται το παράπνο, λειτουργεί στη Δημοκρατία δυνάμει καθεστώτος ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, ο Επίτροπος δεν εξετάζει το υποβληθέν παράπνο, αλλά το διαβιβάζει στο όργανο του κράτους μέλους που είναι αρμόδιο για τον εξώδικο διακανονισμό της σχετικής διαφοράς, και ενημερώνει το δικαιούχο πληρωμής για την ενέργεια αυτή. Στην περίπτωση που στο εν λόγω κράτος δεν έχει συσταθεί αρμόδιο όργανο υπεύθυνο για τον εξώδικο διακανονισμό διαφοράς που προκύπτει σύμφωνα με το παράπνο, ο Επίτροπος επιλαμβάνεται του εν λόγω παραπόνου.

(2) Ο δικαιούχος πληρωμής, με την υποβολή παραπόνου, δύναται να παραπνευθεί εναντίον περισσοτέρων του ενός παρόχων υπηρεσιών πληρωμής, υπό την προϋπόθεση ότι το παράπνο εναντίον του κάθε παρόχου υπηρεσιών πληρωμής συνδέεται άμεσα με το αντικείμενο της διαφοράς.

(3) Ο Επίτροπος δεν επιλαμβάνεται παραπόνου το οποίο-

- (α) Αφορά συναλλαγή, που δεν εμπίπτει στις εποπτικές αρμοδιότητες των αρχών της Δημοκρατίας οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή των διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/751· ή
- (β) κατά την ημερομηνία υποβολής του, εξετάζεται ή έχει εξεταστεί προηγουμένως από άλλο φορέα εναλλακτικής επίλυσης διαφορών ή από Δικαστήριο· ή
- (γ) υποβάλλεται στον Επίτροπο μετά την πάροδο δεκαοκτώ (18) μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία ο δικαιούχος πληρωμής έλαβε γνώση, ή που λογικά θα έπρεπε κατά την κρίση του Επιτρόπου να είχε λάβει γνώση, της επιβλαβούς πράξης ή παράλειψης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμής ή του γεγονότος ότι είχε έρεισμα για υποβολή παραπόνου.

(4) Σε περίπτωση που ο Επίτροπος, σύμφωνα με το εδάφιο (3), δεν μπορεί να εξετάσει παράπονο που υποβάλλεται ενώπιόν του, κοινοποιεί και στα δύο μέρη το σκεπτικό της απόφασής του, εντός τριών (3) εβδομάδων από την παραλαβή του παραπόνου.

Υποβολή παραπόνου στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και τον Επίτροπο, εξέταση της διαφοράς και απόφαση επί της διαφοράς.

14ΙΣΤ.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), οι διατάξεις των άρθρων 11 έως 14 του παρόντος Νόμου εφαρμόζονται κατ' αναλογία σε παράπονα και διαφορές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Μέρους και όπου γίνεται αναφορά στα άρθρα 11 έως 14 σε καταναλωτή ή χρηματοοικονομική επιχείρηση, θεωρείται ότι συνιστά κατ' αναλογία αναφορά σε δικαιούχο πληρωμής ή πάροχο υπηρεσιών πληρωμής, αντίστοιχα, και όπου γίνεται αναφορά σε αυτά τα άρθρα σε παράπονο ή διαφορά, θεωρείται ότι συνιστά κατ' αναλογία αναφορά σε παράπονο ή διαφορά, αντίστοιχα, που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Μέρους.

(2) Δεν εφαρμόζονται κατ' αναλογία -

(α) Τα ανώτατα όρια που προβλέπονται στην παράγραφο (α) του εδαφίου (5) και στο εδάφιο (6) του άρθρου 14, αναφορικά με επιβαλλόμενη αποζημίωση, και

(β) το εδάφιο (7) του άρθρου 14.».

Τροποποίηση του άρθρου 15 του βασικού νόμου.

4. Το εδάφιο (2) του άρθρου 15 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Με τη διαγραφή της λέξης «και» στο τέλος της παραγράφου (δ) αυτού·

(β) με την αντικατάσταση του σημείου της τελείας, στο τέλος της υποπαραγράφου (ii) της παραγράφου (ε), με το σημείο της άνω τελείας και την προσθήκη αμέσως μετά της λέξης «και»·

(γ) με την προσθήκη, αμέσως μετά την παράγραφο (ε) αυτού, της ακόλουθης νέας παραγράφου:

«(στ) την καταβολή από κάθε πάροχο υπηρεσιών πληρωμής στο Φορέα-

(i) του ποσού των τριακόντων πενήντα ευρώ (€350) για κάθε παράπονο που υποβάλλεται στο Φορέα κατά τις διατάξεις του Μέρους VIΓ, για την οποία η απόφαση του Επιτρόπου στρέφεται εναντίον του παρόχου υπηρεσιών πληρωμής:

Νοείται ότι το ποσό καταβάλλεται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμής, έστω και εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής δεν έχει αποδεχτεί την απόφαση ή έχει στο μεταξύ επέλθει διακανονισμός·

(ii) του κόστους, το οποίο δεν υπερβαίνει τα τριακόσια ευρώ (€300) για τις υπηρεσίες που δυνατό να έχουν παρασχεθεί στο Φορέα από εμπειρογνώμονα κατά την εξέταση του παραπόνου που υποβάλλεται στο Φορέα κατά τις διατάξεις του Μέρους VIΓ, για την οποία η απόφαση του Επιτρόπου στρέφεται εναντίον του παρόχου υπηρεσιών πληρωμής.».

Τροποποίηση του άρθρου 27 του βασικού νόμου.

5. Το άρθρο 27 του βασικού νόμου τροποποιείται με την προσθήκη στην επιφύλαξη αυτού, αμέσως μετά τη φράση «, του περί Συμβάσεων Πίστωσης για Καταναλωτές σε σχέση με Ακίνητα που προορίζονται για Κατοικία Νόμου του 2017» (ενδέκατη γραμμή), της φράσης «, του περί Διατραπεζικών Προμηθειών για Πράξεις Πληρωμών με Κάρτες Νόμου του 2018,».